

ת"פ 15842/11/20 - מדינת ישראל ע"י נגד דאוד חושיה ע"י, אחמד אבו סמען ע"י, אברהים ג'אבר - גזר דינו יינתן בנפרד, יוסף שרקאוי ע"י

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15842-11-20 מדינת ישראל נ' חושיה (עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד דנה חביליו
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המאשימה

נגד

1. דאוד חושיה ע"י ב"כ עו"ד אוסאמה חאלבי
2. אחמד אבו סמען ע"י ב"כ עו"ד עיסא מוחמדי
3. אברהים ג'אבר - גזר דינו יינתן בנפרד
4. יוסף שרקאוי ע"י ב"כ עו"ד נאיל זחאלקה

הנאשמים

גזר דין

האישומים

1. הנאשמים הורשעו על פי הודעתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות שונות בנשק ותחמושת אשר יפורטו להלן. הסדר הטיעון כלל תיקונים בכתב האישום ללא הסכמות בעניין העונש.
2. על פי האמור בחלק הכללי של כתב האישום, נאשמים 1 ו-2 הם קרובי משפחה המתגוררים בשכנות במחנה הפליטים שועפאט. גם נאשם 3 הוא תושב מחנה הפליטים שועפאט ועמד בקשרים עסקיים עם נאשם 1. נאשמים 1-3 ביצעו פעולות שונות בנשק, חלקי נשק ותחמושת, ונהגו להסוות את עיסוקם על ידי שימוש במילות קוד.
3. אפרט עתה את האישומים השונים אשר נכללו בכתב האישום המתוקן (חלק מהאישומים נמחקו במסגרת הסדר הטיעון).

באישום הראשון הואשם **נאשם 2** בעבירה של קשירת קשר לבצע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), בכך שעובר לחודש אוקטובר הזמין מאתרי אינטרנט חלקים ואביזרים שונים היכולים לשמש כנשק על מנת לסחור בהם ולהשתמש בהם לייצור כלי נשק. הוא רשם את אשתו כגורם המזמין את

החבילות לישראל ושלח חלק מהחבילות לכתובות שונות ממקום מגוריו על מנת להסוות את טיבן. בכתב האישום מפורטות תשע חבילות שהגיעו במועדים שונים ליעדים שונים ובהם עשרות פריטים כאמור.

באישום השלישי הואשם **נאשם 1** בעבירות של גניבת נשק, עבירה לפי סעיף 384(א)(ג) לחוק, ובהחזקת נשק ותחמושת, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק. על פי האמור באישום זה נאשם 1 פרץ לרכב בענתא ומצא בו תיק המכיל חלקי נשק ותחמושת של נשק מסוג M16. התיק הכיל בין היתר כוונת טלסקופית, 8 כדורי תחמושת, 7 מחסניות M16 ריקות ומחסנית M16 מלאה תחמושת. הנאשם נטל את התיק ותכולתו ואחסן אותם במחסן ביתו. כמו כן החזיק הנאשם תקופה שאינה ידועה, עובר ליום 20.10.20, אקדח מסוג FN שבכוחו להמית אדם וכן מחסנית תחמושת תואמת המכילה 9 כדורים ומחסנית נוספת ריקה.

באישום הרביעי הואשם **נאשם 1** בשתי עבירות של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק, ושתי עבירות של ירי באיזור מגורים לפי סעיף 340(ב) לחוק. זאת בכך, שבחודש ספטמבר 2020 סמוך למועד קבלת תעודות הבגרות של התלמידים, עמד הנאשם מחוץ לביתו עם בני משפחה נוספים וירה ירייה אחת באוויר ברובה M16, וכשבוע לאחר מכן ירה ירייה אחת באוויר באמצעות אקדח ברחוב סמוך לביתו.

באישום החמישי הואשמו **נאשמים 1 ו-2** בניסיון לעסקה בנשק לפי סעיף 144(א) סיפא בצירוף סעיף 25 לחוק, בכך שביום 17.7.20 וביום המחרת נאשם 1 תיאר עם אדם בשם עבדו למסור לו נשק גדול, אותו כינו "הרכב הגדול", לצורך חתונה. הנאשם הבהיר לעבדו כי עליו לשמור על חשאיות כיון שאחרים אינם יודעים שהוא מחזיק נשק זה. ביום 19.9.20 עבדו ביקש מנאשם 1 נשק מסוג M16 למסיבה והשניים דיברו על כך שעל עבדו לדאוג לכדורים. נאשם 1 עדכן את נאשם 2 על כך שעבדו יגיע אליו לקחת את הנשק, ונאשם 2 אמר לנאשם 1 לקחת מעבדו 20 כדורים כתמורה.

באישום השמיני הואשמו **נאשמים 1 ו-3** בקשירת קשר לסחר בנשק לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, בכך שביום 28.8.20 פנה נאשם 3 לנאשם 1 וביקש לרכוש ממנו נשק. למחרת פנה נאשם 3 לנאשם 1 וביקש לרכוש ממנו אקדח מסוג גלוק עובר רכש פוטנציאלי. נאשם 2 השיב כי "יארגן לו אחד". מאוחר יותר עדכן נאשם 1 את נאשם 3 כי יגיע אליו אקדח, על מנת להסוות את תוכן השיחה כינה את האקדח "הבן הקטן שלו". בהמשך ביקש נאשם 1 מנאשם 3 לגבות מרוכש הנשק 1,000 ₪ כבר כעת, והוא יביא את הנשק למחרת. כעבור כשעה ורבע הודיע נאשם 3 לנאשם 1 כי הרכש הפוטנציאלי אינו מעוניין לשלם ערבון.

למחרת התקשר נאשם 3 לנאשם 1 לבדוק מתי הנשק עתיד להגיע. הוא בירר כמה רווח עתיד נאשם 1 להרוויח, והשניים סיכמו לחלוק בשווה את הרווח של 1,000 ₪.

באישום התשיעי הואשם **נאשם 1** בניסיון סחר בנשק לפי סעיף 144(א) סיפא בצירוף סעיף 25 לחוק. באישום זה נטען כי ביום 2.9.20 פנה אליו אדם בשם חמדאני וביקש לרכוש נשק ארוך. הנאשם השיב לו כי יש נשק ארוך ומחירו 40,000 ₪. חמדאני שאל אם מדובר בנשק "נקי" ושאלות נוספות, והנאשם השיב כי אינו מוכר "חתול בשק" והציע לחמדאני לבדוק את הנשק. השניים סיכמו ליצור קשר כעבור שעה.

לאחר זמן קצר ביקש חמדאני מהנאשם להוציא את הנשק על מנת שאדם בשם מחמוד יבדוק אותו, והנאשם שאל אם לחמדאני יש תחמושת. הנאשם המליץ לדחות את הפגישה כדי לארגן תחמושת וכן הציע להביא עוד שני כלי נשק כדי שחמדאני יבחר את הרצוי לו.

באישום העשירי מואשמים נאשמים 1 ו-3 בעבירות של קשירת קשר לנשיאת נשק, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק. באישום זה מתואר כי בליל ה-6.9.20 פרץ סכסוך שהסלים בין משפחת הנאשמים למשפחה אחרת מאזור ענתא. נאשם 1 עלה למחנה הפליטים כדי להביא כלי נשק נוספים ולעשות בהם שימוש. הוא יצר קשר עם מספר גורמים, ביניהם נאשם 3, על מנת שאלה יגיעו חמושים לסייע בסכסוך שאותו כינה "מלחמה". לבקשת נאשם 1 הגיע נאשם 3 לענתא והתקשר לאדם בשם פיראס על מנת שיוציא כלי נשק. לאחר מכן התקשר נאשם 1 לאדם בשם סנגור וביקש ממנו להביא כלי נשק. בהמשך שוחח נאשם 1 עם נאשם 3 וזה ציין בפניו שיביא נשק בלגי מסוג FN וכן תחמושת מסוג דומדום.

האישום השנים עשר מתייחס לנאשמים 1 ו-4 ומייחס להם עבירות של הדחה בחקירה לפי סעיף 245 לחוק ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק. מתואר בו כי ביום 10.9.20 נודע לנאשמים כי חברם אחמד ג'ית זמן לחקירה משטרתית. הם פעלו על מנת לשבש את חקירת המשטרה בנוגע לאירוע ירי לעבר בית, ותיאמו ביניהם פניות לעדים הפוטנציאליים לעבירה - אחמד ג'ית והמתלוננת. נאשם 1 התקשר לאדם המכונה עבדו וביקש ממנו לבדוק עם בנה של המתלוננת אם הוגשה תלונה למשטרה. לאחר דקה התקשר הנאשם לג'ית שהיה אותו זמן בתחנת המשטרה ותדרך אותו להיכנס לחקירה אך "לא לנדב יותר מידי פרטים", "לשחק אותה מטומטם בחקירה" וכן תדרך אותו מה למסור בנוגע לרכב שברשותו, לטעון שבזמן הרלוונטי ישן, ועוד. ג'ית ביקש מנאשם 1 למחוק את מצלמות החניון על מנת שהמשטרה לא תאתר ראיות, והנאשם אישר שידאג לכך. בתום השיחה עדכן נאשם 1 את נאשם 4 ואמר לו כי אם ג'ית "יפתח עליו" הוא יהרג אותו. מאוחר יותר שוחחו עבדו ונאשם 1 טלפונית עם המתלוננת ותחקרו אותה אם פנתה למשטרה ואם צילמה את הרכב המעורב. נאשם 4 התקשר לנאשם 1 ועדכן כי כוחות משטרה בדקו טביעות אצבע ברכב שבו נעשה שימוש לירי לעבר בית המתלוננת. נאשם 1 הודיע לנאשם 4 כי המתלוננת לא דיווחה על האירוע ויוצא מכך שג'ית הוא שדיווח, והוסיף כי הוא "רוצה לזיין את אמא שלו". בעקבות תיאום בין נאשמים 1 ו-4 נפגש נאשם 4 בשעות הערב עם ג'ית והנאשמים תיאמו כי גם נאשם 1 יצטרף לפגישה בהמשך הערב.

באישום השלושה עשר הואשם נאשם 2 בעבירה של עסקה בחלקי נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב2) בצירוף סעיף 144(ג)(ג) לחוק, בכך שביום 10.9.29 שוחח עם אדם בשם חאלד בקשר להעברת חלקי נשק אליו. הנאשם העביר את החלקים ולאחר מכן שוחח עם חאלד והמליץ לו לירות בנשק כדי לוודא את תקינותו. בשיחה שוחחו נאשם 2 וחאלד על כך שנאשם 2 "יארנן" לחאלד 5 או 10 כדורים, ונאשם 2 התקשר למחמוד חושיה בבקשה שיארנן 10 כדורים לחאלד, שכן האחרון "הכין את ה-M שלו וברצונו לנסות את זה". מאוחר יותר התקשר הנאשם לחאלד לוודא כי התחמושת הגיעה. השניים דיברו על כך שהרוכש "אבו כארם" ינסה את הנשק וחאלד טען בתחמושת את הנשק הקטן. לשאלת הנאשם השיב חאלד כי מישהו ביקש ממנו את הנשק הארוך.

האישום הארבעה עשר מתייחס אף הוא לנאשם 2 ומייחס לו עבירה של סחר בחלקי נשק לפי סעיף 144(ב2) בצירוף סעיף 144(ג)(2) לחוק. על פי האמור באישום זה נאשם 2 שוחח בטלפון ביום 12.9.21 עם אדם בשם רפאת שהתעניין במחירי כלי נשק, והשניים קבעו כי רפאת יבוא למחרת לאסוף את חלקי הנשק שהזמין. רפאת אכן הגיע והעסקה הושלמה. ביום 6.10.20 קיבל נאשם 2 חלקי נשק נוספים, הוא התקשר לרפאת והציע לו חלק נשק אותו כינה "מילוי" תמורת 2,200 ₪. במהלך השיחה שאל הנאשם את רפאת אם עשה שימוש בחלקי הנשק שרכש ורפאת השיב בחיוב. בהמשך התקשר רפאת, הודיע שהוא מעוניין בחלק מסוים והשניים תיאמו העברת מספר חלקים. נאשם 2 ורפאת נפגשו על יד בית הספר בענתא והנאשם העביר לרפאת חלק נשק. לאחר מכן התקשר יוסף לנאשם 2 ושאל אותו אם הוא מחזיק חלק נשק המכונה "יד" ל"חליפה" המגיעה מקדימה. נאשם 2 הבטיח להביא חלק זה כשיפגשו. ביום 9.10.20 הודיע רפאת לנאשם כי הוא נמצא במחסום א-זעיים וביקש להביא את החלק הנוסף תמורת

תשלום של 2,150 ₪.

באישום החמישה עשר מואשם נאשם 2 בעבירות של ניסיון החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא לחוק ורכישת חלקי נשק לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק. על פי האמור באישום זה ביום 13.9.20 שוחח נאשם 2 טלפונית עם אדם שכונה על ידו "נינו" וציין שהביא נשק מסוג איירסופט והוא מעוניין לרכוש קנה שיתאים לו, תוך שהוא מכנה את הקנה "צינור". נאשם 2 הציע לנינו לרכוש ממנו חלקי נשק אותן כינה "כפיות" בסכום של 300 ₪ עבור כל "כפית", וציין שברשותו 7 חלקים כאלה. נאשם 2 הציע לנינו לרכוש ממנו חלקי נשק שכוננו על ידו "קווי גז" ואף ציין שהם מקוריים. בסיום השיחה וידא נאשם 2 שוב שנינו יביא לו את קני הנשק. במועד סמוך הושלמה העסקה ונינו העביר לנאשם את קנה הנשק.

ביום 17.9.20 נטל נאשם 2 את הנשק המורכב כדי לבדוק את תקינותו. לצורך כך פנה למספר אנשים כדי להשיג חפיסת תחמושת והשיג תחמושת מאדם שכונה על ידו עמאר. נאשם 2 טען את הנשק המורכב בכדורים וניסה לירות אך לא הצליח. הוא שוחח עם עטאללה ודיווח לו על התקלה, תוך ציון שהביאו "חצי אחר" וגם "מלפפון" אחר, אך הנשק לא הצליח לירות.

בסמוך לכך ביום 17.9.20 שוחח נאשם 2 עם נינו ועם אדם נוסף שכינה "ודיע" והתלונן שהקנה שרכש מהם אינו תקין, תוך תיאור מספר פעולות שביצע כדי להתגבר על התקלה. ודיע השיב לנאשם כיהקנה הורכב באופן לא מקצועי, והנאשם השיב שילך לאדם אחר שיכוון את הנשק.

באישום השישה עשר מואשם נאשם 2 בעבירה של ניסיון סחר בחלקי נשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק בנסיבות סעיף 144(ג1) בצירוף סעיף 25 לחוק. נטען כי ביום 15.9.20 פנה הנאשם לגורם בשם עטאללה שעמו עמד בקשר רציף בענייני נשק. נאשם 2 הציע לעטאללה לרכוש ממנו חלק נשק אותו כינה "פרפר" תמורת 320 ₪ וכן 2 "קווי גז" ו"לוע" תמורת 500 ₪ ליחידה. נאשם 2 אמר לעטאללה כי ברשותו 6 ידיות והוא מחביא אביזרי נשק אצל מחמוד אחיו של צלאח. במהלך השיחה הציע נאשם 2 לרכוש מחסנית מקורית לנשק תמורת 450 ₪ ועטאללה הציע לנאשם 2 לרכוש קנים מקוריים תמורת 15,500 ₪. נאשם 2 השיב שבמחנה הפליטים אפשר לרכוש חלק שכונה "פיליטי" ב-11,000 או 11,500 ₪ והציע לעטאללה לרכוש ממנו חלק שכונה כפית תמורת 350 ₪ וכן הציע להוריד את מחירי "קווי הגז" אם עטאללה ירכוש 5 חלקים. עטאללה ביקש תמונות של הסחורה המוצעת. מאוחר יותר התקשר נאשם 2 לודיע ושאל אותו על הטיב והמחיר של קנה שמכר לעטאללה באותו יום. ודיע מסר לו פרטים על כך והנאשם עדכן כי נינו ביקש לקנות ממנו 7 חלקי נשק מקוריים.

באישום השבעה עשר מואשמים נאשמים 1 ו-3 בעבירות שונות. נאשם 1 מואשם בסיוע לייצור נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב2) סיפא לחוק ובניסיון לסחר בחלקי נשק ותחמושת לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק. נאשם 3 מואשם בניסיון רכישת תחמושת לפי סעיף 144(5) סיפא לחוק ונשיאת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) לחוק. באישום זה מתואר כי ביום 25.9.20 שוחחו נאשמים 1 ו-3 על ייצור נשק על ידי החלפת חלקי נשק אותם כינו "צינורות". נאשם 1 התקשר לאדם המכונה צלאח והציע לו לקחת חלק בייצור על ידי החלפת חלק נשק תמורת 3,000 ₪. נאשם 1 יצר קשר גם עם נאשם 2 ועדכן אותו בתכנון לייצר ולתקן נשק, ובין השנים התקיימה שיחה בנוגע לעלות העסקה וחלוקת הכסף, וכן למצב הנשק. נאשם 2 אף הגיע אל נאשם 1 להראות לו את חלקי הנשק. בסמוך לאחר מכן אמיר השלים את ייצור הנשק והעבירו לנאשם 3 אשר ירה שני כדורים לבדוק את תקינותו. נאשם 3 דיווח לנאשם 1 כי הנשק יורה באופן תקין במצב "בודדת". ביום 26.9.20 נטל נאשם 3 את הנשק לאזור הררי וירה בו, ולאחר מכן התלונן בשיחת טלפון עם נאשם 1 שהנשק אינו יורה במצב אוטומט.

ביום 27.9.20 הודיע צאלח לנאשם 1 כי גם הנשק שלו אינו יורה על אוטומט והשניים שוחחו על תיקון הנשק ועל הצורך לסדר אותו באותו יום. באותו יום התקשר אדם בשם איאד אל נאשם 1 וביקש ממנו לתקן עבורו תקלה בנוקר בנשק מאולתר מסוג קרלו, והנאשם ביקש עבור התיקון סכום של 400 ₪. מאוחר יותר ביקש נאשם 1 מצלחא שיביא לנאשם 3 מחסנית, והודיע לנאשם 3 שביקש זאת כי המחסנית שברשותו תקולה. לאחר מכן שוחח נאשם 1 עם צלחא ועדכן אותו שמקור התקלה ב"פטיש" ויש לרכוש פטיש חדש לנשק. כמו כן ביקש מצלחא להביא מחסנית כדי לבדוק את הנשק עם מחסנית. עוד באותו יום ביקש נאשם 3 מנאשם 1 אקדח. נאשם 1 הציע לו לרכוש אקדח "מוסב" ב-11,000 ₪ וציין שמדובר ב"משהו טוב". לאחר מכן פנה נאשם 3 לנאשם 1 וביקש להשיג קפיץ עבור אקדח "סטאר", ונאשם 1 ביקש שישלח תמונה.

ביום 29.9.20 ביקש נאשם 1 מנאשם 3 לפנות לנאשם 2 ולבקש ממנו למכור 4 חפיות תחמושת תמורת 1,000 ₪. נאשם 2 (ככל הנראה צריך להיות נאשם 3 - ח.מ.ק) השיב שהסכום נמוך מידי ואין טעם לפנות כי נאשם 2 מוכר כל חפיה תמורת 250 ₪ (אציין כי השיחה אינה מתיישבת עם הסכומים שנכתבו וככל הנראה נפלה טעות סופר בסכומים שבכתב האישום - ח.מ.ק).

האישום התשעה עשר מתייחס לנאשם 1 בלבד ומייחס לו עבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335(א)(1) לחוק, החזקת סכין לפי סעיף 186 לחוק, שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק ו-2 עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק.

על פי הנטען באישום זה ביום 17.10.20 אירע במחנה הפליטים שועפאט אירוע שוד של כמות גדולה של חפיות סיגריות שהובאו מרמאללה, ונאשם 1 קיבל דיווח שהשוד בוצע על ידי גורמים המקורבים אליו. המתלון אחדד ענבאוי הגיע למרכול בו אירע השוד כדי לסייע לקורבנות השוד והציע לבדוק את מצלמות האבטחה. נאשם 1 ניגש אל המתלון והטיח בו "מי אתה בכלל, מה אתה קשור, תעוף מפה, אל תתערב". המתלון השיב, ובתגובה איים עליו נאשם 1 "או שאתה עף מפה או שאני דוקר אותך ומוציא את הדם שלך". המתלון השיב לנאשם 1 שאם הוא גבר, ידקור אותו.

נאשם 1 עזב את המקום וחזר כעבור זמן קצר כשהוא אוחז סכין, דחף את המתלון ודקר אותו מספר פעמים מעל ברכי הימנית כך שהסכין חדר את מנכסיו של המתלון וגרמה לפציעתו. המתלון ניסה להגן על עצמו ולבסוף הצליח להתרחק כשרגלו מדממת. המתלון נמלט והסתתר בביתו של סופיאן. בסמוך לכך התקשר נאשם 1 לחברו אמיר וביקש ממנו להגיע ולהביא אקדח. נאשם 1 הגיע לביתו של סופיאן ואיים שאם לא "יעיף" את המתלון מביתו יירה בו. הנאשם צעק לעבר המתלון שאם הוא "גבר" יצא החוצה והנאשם "יראה לו מה זה". כתוצאה ממעשי הנאשם נפצע המתלון בברכו ודימם זמן מה עד שעצר את הדימום בעצמו.

מתחם העונש ההולם - כללי

4. כלי נשק הוא חפץ מסוכן, שהשימוש העיקרי בו הוא לצורך המתת אדם, גרימת פגיעה גופנית חמורה לאדם או איום בפגיעה כזו. אין צורך להכביר מילים באשר לסכנה הנשקפת מסחר, החזקה וטיוב של כלי נשק הנעשית על ידי מי שאינם מורשים לכך, שלא למטרות ראויות כגון הגנה על ביטחון המדינה או על שלום אזרחיה.

5. לנוכח הסכנה הרבה הטמונה בשימוש בנשק, אסר המחוקק הן את הירי עצמו והן שורה ארוכה של מעשים

הסובבים את השימוש בנשק והירי בו. כך, סעיף 144 לחוק העונשין אוסר פעולות כגון ייצור, יבוא, סחר ועסקה בנשק. האיסור חל גם על פעולות שהן ניטרליות יותר על פי טיבן, נשיאה והחזקה של נשק, והוא חל גם על חלקי נשק, אבזרים ותחמושת. קיימת גם הסדרה הנוגעת לעבירות של רשלנות ואי נקיטת אמצעי זהירות מספיקים בכלי נשק, במסגרת סעיף 338(א)(5) לחוק. החוק יוצר, איפוא, מעגלי ביטחון המרחיקים את האדם מכל עיסוק בלתי חוקי בנשק. כל אלה חלים גם על החזקת נשק שאינה חלק מפעילות עבריינית.

6. ההחזקה והשימוש בכלי נשק שלא כדין עלולה לגרום לפגיעה פיזית בחייהם ובשלמות גופם של הסובבים. בנוסף לנזק הפיזי והמידי, שכיחות התופעה, הימצאותם של כלי נשק רבים בידי גורמים בלתי מורשים גורמת לשינוי המרקם החברתי, לפגיעה חמורה לא רק בביטחון אלא בתחושת הביטחון של אזרחים תמימים. למרבה הצער בשנים האחרונות אנו עדים כמעט מידי יום לאירועים של ירי ושימוש בנשק המביאים לקיפוח חייהם של רבים, לעיתים קרובות של חפים מפשע. בנוסף לצער על הפגיעות הפיזיות ואבדן החיים, אירועי הירי התכופים מביאים לשינויים באורחות החיים ובנורמות החברתיות, ולתחושה ש"כל דאליים גבר".

7. מזה שנים שפסיקת בית המשפט העליון, ויתר הערכאות בעקבותיה, עומדת על הצורך בענישה מחמירה בעבירות נשק, כאשר הכלל הוא שבגין עבירות אלו העונש הראוי הוא בדרך כלל מאסר בפועל. בית המשפט עמד על הסכנה הנשקפת מהימצאות כלי נשק בידי גורמים שאינם מורשים, במיוחד כאלה העלולים לעשות בו שימוש, ולפיכך על הצורך בהעלאת רף הענישה בעבירות הנשק לסוגיהן. כך, לדוגמא, נקבע בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' יונס סובח** (5.11.19) כי,

"...לעיתים מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה מסוימת אינה מספקת, ועל בית המשפט להורות על החמרה בענישה על מנת לקדם ולהגן על הערכים אשר ביסודה, ובכך לבלום את נפיצותן של עבירות מסוימות ההופכות ל'מכת מדינה', ולתת ביטוי לחומרה שיש לייחס להן" (פסקה 15 לפסק הדין).

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה ...

על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת" (פסקה 16 לפסק הדין).

וכן:

"בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך" (פסקה 17 לפסק הדין).

"הצורך במדיניות ענישה מחמירה נחוץ במיוחד כאשר השימוש בנשק גורר פגיעה בגוף ובנפש, וכאשר מבצעי העבירות אינם מוסרים את כלי הנשק לידי רשויות החוק - ובכך מוסיפים לפגוע

בביטחון הציבור וקיים חשש תמידי לשימוש עברייני חוזר בנשק זה, כמו גם להגעתו של נשק זה לגורמים עוינים ובכללם גורמי טרור" (פסקה 17 לפסק הדין).

8. העמדה המחמירה נוגעת לא רק לשימוש בנשק, אלא לסחר והפצה שלו, המאפשרים את הימצאותו בידי גורמים שונים. בית המשפט העליון עמד במקרים רבים על חומרתן של עבירות הסחר בנשק והענישה הנגזרת מכך. כך, לדוגמה, נקבע בע"פ 4154/16 רונן דהוד נ' מדינת ישראל (19.1.17) (להלן: **עניין רונן דהוד**):

"בפסיקתנו נקבע, לא אחת, כי יש לראות את תופעת הסחר הבלתי-חוקי בנשק בחומרה רבה. נפסק כי לא ניתן להשלים עם קיומו של 'שוק' מחתרתי בלתי-חוקי למכירת כלי נשק, וגדיעתו היא תנאי הכרחי למיגורם של מעשי אלימות חמורים, המתרחשים במקומותינו בתדירות מדאיגה. אלה מתאפשרים, בין היתר, בשל הימצאותם של כלי נשק בידי עבריינים (ראו: ע"פ 6542/11, מוקטראן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.02.2013)). הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית, שבה נשק המוחזק באופן בלתי חוקי עלול להגיע אף לידי מעורבים בפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני ... ואכן, המגמה בשנים האחרונות לגבי עבירות נשק היא של החמרה ברמת ענישתם של המעורבים בהן ומתן ביטוי עונשי ההולם את הסכנה הנשקפת מהם..."

בע"פ 9543/09 בילאל רחאל נ' מדינת ישראל (19.1.10):

"אין צורך להכביר מלים על הקלות הבלתי נסבלת שבה סובב נשק חם או קר על נגזרותיו בידיים עברייניות. פעמים שהנשק נוטל חיי אדם, פעמים הוא פוגע בגוף האדם, ופעמים מתמזל המזל ובסייעתא דשמיא, אין פגיעה גופנית. הצד השווה הוא תדיר הפוטנציאל ההרסני, והבעתה האוחזת את הקרבנות. בכגון דא - לצד עבירת הנשק נקבע עונש של 7 שנות מאסר, ובסיוע כבעניינו - מחצית".

ובע"פ 761/07 מיכאל אדרי נ' מדינת ישראל (22.2.07):

"ניסיון השנים האחרונות מלמד שנשק המוחזק שלא כדין מוצא את דרכו לעתים לידיים עוינות, ולעתים נעשה בו שימוש למטרות פליליות, ואלה גם אלה כבר גרמו לא אחת לאובדן חיי אדם, ולפגיעה בחפים מפשע שכל 'חטאם' נבע מכך שהם נקלעו בדרך מקרה לזירת הפשע. כדי להילחם בכל אלה צריך העונש לבטא את סלידתה של החברה ודעתה הנחרצת שלא להשלים עם עבריינות בכלל, ומסוג זה בפרט".

9. החומרה הרבה שבעבירות הנשק, הצורך להחמיר בענישה והכלל של הטלת עונשי מאסר בפועל בדרך כלל עלו בפסקי דין רבים נוספים, ביניהם ע"פ 2251/11 ג'מאל נפעה נ' מדינת ישראל (4.12.11); ע"פ 6989/13 חנא פרח נ' מדינת ישראל (25.2.14), ע"פ 4954/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן (19.1.14), ועוד.

10. לאחרונה, בימים אלה ממש, נפסק בע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' אברהים פקיה (19.12.21):

"יש להדגיש את החומרה היתירה שנודעה לביצוע עבירות נשק, על כל סוגיהן ומיניהן. במסגרת פסק הדין בע"פ 4595/13 זובידאת נ' מדינת ישראל (6.7.2014) בית המשפט קרא למחוקק לשקול את החמרת הענישה בעבירות נשק. בהמשך לכך, בשנת 2018 תיקן

המחוקק את סעיף 340 לחוק העונשין והחמיר את העונש הקבוע בצידה של עבירת ירי מנשק חם (ראו: הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 132) (ירי מנשק חם), התשע"ח-2018, ה"ח 1223). זאת, כצעד נוסף למלחמה בתופעת השימוש בנשק ופוטנציאל הנזק הכרוך בכך.

בהמשך לתיקון זה, בית משפט זה הדגיש בפסיקתו פעם אחר פעם, כי עבירות הנשק הפכו לחזון נפרץ, המביא לעיתים מזומנות לפגיעה בחיי חפים מפשע. בהתאם לכך, בית משפט זה שב וקבע כי החמרת הענישה בגין עבירות אלו היא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי להרתעת הציבור מפני ביצוען (ראו מיני רבים: ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקאות 16-17 לחוות דעתי (5.11.2019); רע"פ 7344/18 מג'יד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (21.10.2018)).

לגישה מחמירה זו מתווספת חומרה יתירה בענייננו בגין העובדה כי המשיב לא פעל להסגרת הנשק בו השתמש לידי המשטרה עד עצם היום הזה. כפי שצינתי בעבר, כלי נשק אשר אינם נמצאים בידי רשויות החוק עלולים לשמש לפעילות עבריינית המסכנת את שלום וביטחון הציבור, ואף לשרת גורמים עוינים לפעילות על רקע ביטחוני (וראו ע"פ 4530/19 ג'זאווי נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (11.8.2019)).

11. עד כאן על כלל עבירות הנשק. מכאן ואילך אעבור לדון בענייניו של כל אחד מהנאשמים בנפרד. אציין כי הן ב"כ המאשימה והן ב"כ הנאשמים עשו עבודתם נאמנה והפנו בטיעוניהם למספר גדול של פסקי דין. לא אפרט את כל פסקי הדין שהוזכרו מטעם כל צד בנוגע לכל אחד מהנאשמים והמתחמים, אלא אפנה לפסיקה הרלוונטית בעיני בהקשר המתאים בגזר הדין.

נאשם 1

12. נאשם 1 יליד 1998. הוא הורשע באישום 3, בגניבת תיק ובו חלקי נשק ותחמושת מתוך רכב; באישום 4 בנשיאת נשק וירי באזור מגורים; באישומים 5, 8, 9, 10 העוסקים בשיחות והכנות שונות לקראת עסקאות נשק ושימוש בנשק; באישום 12 בהדחה וחקירה ושיבוש מהלכי משפט במטרה לפגוע בחקירת אירוע ירי; באישום 17 במעורבות בניסיון לייצר ולשפר כלי נשק או חלקי נשק ובאישום 19 בעבירות פציעה ואלימות במטרה לשבש חקירת אירוע שוד.

13. לנאשם 1 עבר פלילי הכולל עבירות ביטחון, אלימות ורכוש. הוא ריצה מאסרים בעבר ולחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה על עבירה של החזקת סכין בת"פ 47777-08-17 של בית משפט השלום בירושלים.

14. ב"כ המאשימה טענה כי נאשם זה הוא הבכיר ומעשיו הם החמורים מבין כלל הנאשמים. חלקו של נאשם זה היה הדומיננטי ביותר והוא הגורם המתסיס והרוח החיה מאחורי הפרשיה כולה. הנאשם הורשע בעבירות נשק מגוונות, שבגין ביקשה לקבוע מתחם אחד, מלבד העבירות נשוא אישום 3 ואישום 19 שלגביהן ביקשה לקבוע מתחמים נפרדים. לאישום 3 ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם של 2-4 שנות מאסר, לאישום 19 מתחם של 18-24 שנות מאסר, בשים לב לכך שהנאשם דקר את המתלונן מספר פעמים במטרה לשבש הליכי משפט. באשר ליתר האישומים, ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם לקח חלק מרכזי באירועים מתמשכים ורבים וביקשה לקבוע מתחם הנע בין 5-7 שנות מאסר. עוד טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם מצוי בחלקו העליון של המתחם, בשל עברו הפלילי הכולל מגוון עבירות

וריצוי מאסר בעבר וקיומו של מאסר על תנאי חב הפעלה. היא ביקשה להטיל על הנאשם 6.5 שנות מאסר בגין עבירות אלו, ובסך הכל בגין כל העבירות 8 שנות מאסר, בנוסף להפעלת המאסר המותנה במצטבר' ומאסר על תנאי מרתיע.

15. ב"כ נאשם 1 טען כי אין בסיס לפער המשמעותי בעמדת המאשימה לגבי נאשמים 1 ו-2. הוא ציין כי נאשם 1 ושתי ההרשעות שלחובתו אינן מצדיקות את אותה אבחנה. הסניגור הוסיף כי בכתב האישום המקורי יוחסו לנאשם 1 14 אישומים, ולאחר התיקון, כשנותרו 9 אישומים, הדבר אפשר לו להודות בכתב האישום המתוקן. הוא הוסיף כי האישומים בוצעו בתוך תקופה קצרה של מספר שבועות, וכי יש לקבוע מתחם אחד לכל האישומים מלבד אישום 19, שכן מדובר באותה תכנית עבריינית. הסניגור חלק על טענת המאשימה בדבר הדומיננטיות של נאשם 1 וציין את פערי הגילאים בין נאשם 1 לבין נאשם 2 המבוגר ממנו ב-8 שנים. כמו כן ציין כי נאשם 2 נשוי לאחותו של נאשם 1. הוא הוסיף כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי רב, כי הנאשם הודה כבר בהזדמנות הראשונה באישום 3 המתייחס לכלי נשק שנתפסו בביתו וכי הנאשם עשה ניסיונות רבים להגיע להסכמות עם המאשימה ולחסוך את הצורך בניהול התיק או רובו, עוד לפני שיתר הנאשמים פנו לכיוון זה.

16. עוד טען ב"כ הנאשם כי הנאשם הושפע ממקום מגוריו והמסגרת החברתית בה היה מצוי, כי מדובר במעשים שאין בהם תכנון או תחכום והנאשם לא חשב לייבא או לייצר בעצמו כלי נשק.

הסניגור ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם בשל גילו הצעיר והעובדה שהיה "בגיר צעיר" בעת ביצוע העבירות. הוא הוסיף כי הנאשם הביע חרטה עמוקה, גדל במשפחה שהיתה טרודה בקשיים כלכליים והוריו, שהיו עסוקים בהישרדות, לא יכלו לדאוג לצרכים הפיזיים והנפשיים של ילדיהם. כיום הנאשם משתתף בקבוצה טיפולית ומעוניין להשתלב בהליך טיפולי גם בזמן מאסרו, לאחר שהחליט לשים קץ להתחברות לעבריינות ולפתוח דף חדש בחייו.

בנוגע לעבירות הנשק הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם הורשע בעבירות של קשירת קשר, ניסיון וכדומה אך לא בעבירה המושלמת של סחר בנשק. הוא ביקש לקבוע מתחם ענישה בין 3-6 שנות מאסר ולהסתפק בעונש של 4 שנות מאסר, כולל הפעלת המאסר המותנה.

17. נאשם 1 הביע חרטה על מעשיו וטען שפעל בשל נסיבות חייו, מתוך פחד מהאנשים שסביבו ומסביבתו. הוא הביע רצון לטפל בעצמו ולעזוב את מקום מגוריו.

18. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של נאשם 1. עולה כי הנאשם בן למשפחה קשת יום, הרביעי מבין 7 ילדים. הוא נשר מלימודים בבית הספר בכיתה ז', עבד לעיתים בעבודות מזדמנות, תקופה מסוימת השתמש בסמים וחבר לחברה שולית של צעירים. בעקבות מעורבותו בעבירות בהיותו קטין היה נתון תחת צו פיקוח שירות המבחן לנוער, אולם הפר תנאים. לאחר מעצרו שולב הנאשם לראשונה בחייו במסגרת טיפולית. קצינת המבחן התרשמה מקושי בלקיחת אחריות, אך עם זאת ציינה כי יתכן שחווית המעצר הממושך וההליכים המשפטיים מהווים גבול מוחשי והרתעתי. היא המליצה כי אם יוטל על הנאשם עונש מאסר, יובאו בחשבון גילו הצעיר ותקופת מעצרו, ותוסב תשומת לב גורמי הטיפול באשר לאפשרות שישתלב בתהליך שיקומי.

מתחם העונש ההולם לנאשם 1

19. שני הצדדים שותפים לעמדה שיש לקבוע מתחם ענישה אחד למרבית האישומים בהם הורשע נאשם 1. אישום מס' 19 עוסק בעבירות אלימות שאינן קשורות ישירות לעבירות הנשק, ולפיכך יש לקבוע לגביו מתחם נפרד. באשר

לאישום 3, על אף שוני מסוים במהות העבירות ופער של מספר חודשים אני סבורה שניתן לראות גם באישום זה חלק ממכלול אישומי הנשק שלגביהם ייקבע מתחם אחד, שכן גם אישום 3 כולל עבירה של החזקת חלקי נשק ותחמושת. הוספת עבירת הגניבה מרכיב המתארת את אופן החזקת אותם פריטים, אינה מנתקת את הזיקה בין אישום 3 ליתר אישומי הנשק. יש לקבוע, איפוא, מתחם אחד ל-8 עבירות הנשק ומתחם אחד לעבירות האלימות.

20. לעניין הענישה הנוהגת אני מביאה בחשבון את הענישה הנוהגת כמפורט להלן:

ע"פ 8045/17 **מחמוד בראנסי נ' מדינת ישראל** (16.8.18) - בעניינו של נאשם 1 בכתב האישום נקבע מתחם על מעורבות ישירה ב-5 עסקאות מכירת נשק בין 4-7 שנים, ועל עסקה נוספת שבה היה המערער מעורב באופן מצומצם, בין 18-48 חודשי מאסר בפועל. שם מדובר בעסקאות ממש של מכירת כלי נשק, בעוד בעניינו מדובר בעבירות נגזרות שונות שלא ידוע אם הבשילו לכלל עסקאות, ובחלק מהמקרים במכלולים שונים שאינם כלי נשק שלמים. בעניינו של נאשם 2, בן 19.5 בעת ביצוע העבירות, נגזרו 8 שנות מאסר בגין מעורבות בשש עסקאות נשק שונות, שכללו אספקת הנשק באחד המקרים וכן ירי בשטח בנוי. מערער 3 הורשע במעורבות ב-4 עסקאות נשק ונדון ל-5.5 שנות מאסר. נאשם 19 הורשע בסחר בנשק וקשירת קשר לסחר בנשק, ובעבירות נוספו שבגין נקבעו מתחמים נפרדים. נקבע מתחם בין 2-5 שנים לעבירות הנשק. בעניינו של נאשם 6 נקבע בגין עבירות נשק דומות מתחם שבין 2-4 שנות מאסר. אני מפנה גם לגזרי הדין של יתר המערערים בתיק זה.

ע"פ 4154/16 **רון דהוד נ' מדינת ישראל** (19.1.17) - המערער הורשע בשני אירועים שבכל אחד מהם מכירת כלי נשק ואמל"ח לסוכן משטרתי. נדון ל-45 חודשי מאסר וערעורו נדחה.

ת"פ 8008-07-19 **מדינת ישראל נ' סאמי אשקיר** (6.8.20) - באירוע גניבת אקדח מתוך רכב נקבע מתחם בין 18-36 חודשי מאסר בפועל, והנאשם נדון ל-18 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

ע"פ 1768/14 **בהא גנאיים נ' מדינת ישראל** (22.7.14) - המערער היה מעורב בשני אירועי מכירת נשק לסוכן משטרתי ונדון ל-36 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.

ע"פ 2733/30 **בשיר אבו זיאד נ' מדינת ישראל** (24.10.21) - שם אושרו עונשי מאסר כבדים בגין עסקאות נשק, אשר בשונה מהתיק שבפני, כללו עסקאות קונקרטיות שהגיעו לידי ביצוע, כללו כלי נשק שלמים שונים ואלפי כדורים שנתפסו, ומה שהוגדר כסחר בנשק ותחמושת בין הנאשמים עצמם ובינם לבין גורמים חיצוניים, חלקם בתחומי איו"ש.

(ראו גם: ע"פ 785/15 **איהאב פואקה נ' מדינת ישראל** (6.12.15); ת"פ (מרכז) 13227-12-16 **מדינת ישראל נ' אחמד מניעי ואח'** (22.2.18); ת"פ (י-ם) 66542-05-20 **מדינת ישראל נ' פח'רי אבו נאב** (25.1.21)).

21. לעבירות האלימות:

ת"פ (ק"ג) 34414-09-10 **מדינת ישראל נ' סאלי בונפיטו** (27.9.12) - בגין אירוע דקירה באולר נקבע מתחם הקובע עונש מאסר לתקופה שלא תפחת מחודשיים (לא נקבע גבול עליון). בית המשפט חרג מהמתחם משיקולי שיקום, והסתפק ב-10 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

ראו גם: ע"פ 7287-13 **סאד סידאוי נ' מדינת ישראל** (23.9.14); ע"פ 6340-12 **מוחמד סנעאללה נ'**

מדינת ישראל (12.5.13); ע"פ 8597-07 חסאן זועבי נ' מדינת ישראל (15.1.08).

22. באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה אין ספק באשר לחומרה הרבה של עבירות הנשק, ובמיוחד אלה הקשורות לסחר והפצה של כלי נשק ולשימוש בהם.

עם זאת, בשונה ממרבית המקרים הנדונים בפסיקה, בתיק שבפני אין מדובר במקרים מובהקים של עסקאות או סחר בנשק, אלא בעבירות של קשירת קשר, ניסיון לעסקה וכדומה, ויש בכך כדי להביא להפחה מסוימת ברמת הענישה. זאת ועוד, מטיעוני הצדדים עולה כי מלבד המתואר באישום 3, לא נתפסו ברשות הנאשמים כלי נשק, חלקי נשק או תחמושת כלשהי. השיחות בין הנאשמים המתוארות בכתב האישום אף מצביעות על מחסור מסוים ועל כך שאין ברשותם של הנאשמים מחסניות וכדורים. מאידך גיסא, האישומים שבפני אינם ערטילאיים והם כוללים אלמנטים פיזיים של ירי, בדיקות תקינות של כלי הנשק, העברת חלקי נשק ותחמושת מאדם לאדם וכדומה. חשוב מכך, העובדות המתוארות בכתב האישום מצביעות על מעורבות עמוקה של נאשם 1 בעסקי הנשק והעסקאות בנשק. הוא מהווה כתובת עבור מי שמעוניין לרכוש או לקבל לידי נשק (אישומים 5, 8, 9) ומעורב בירי באירועים שונים, כולל באירוע של קטטה המונית המוגדר על ידו כ"מלחמה" (אישומים 4, 10). ריבוי עסקאות בפרק זמן קצר, אף הוא מעיד על האינטנסיביות הגבוהה בעיסוקו של הנאשם בנשק.

23. שיקול נוסף בעונש שיש לגזור על נאשם 1 נוגע לעיקרון אחדות הענישה. המאשימה ביקשה לגזור על נאשם 2 בתיק זה עונש של 3 שנות מאסר. אכן, קיים שוני בין שני נאשמים אלו, הן מבחינת העבירות המיוחסות להם והן מבחינת עברם הפלילי, אולם אינני סבורה שיש בשוני זה כדי להצדיק פער כה גדול כך שעונשו של נאשם 1 יהיה יותר מכפל עונשו של נאשם 2, כפי שביקשה המאשימה. שיקול זה יובא בחשבון בגזירת עונשו של נאשם 1, ובפרט בחפיפה בין העונשים השונים.

לאור כל האמור אני קובעת לעבירות הנשק מתחם הנע בין 4-7 שנים.

24. באשר לעבירות האלימות, הנאשם פצע את המתלונן כשדקר אותו מספר דקירות, לאחר שהצטייד לשם כך בסכין, על לא עוול בכפו ובמטרה לסכל חקירה של אירוע שוד. הנאשם איים על המתלונן ועל סופיאן לפני ואחרי אירוע הדקירה. מנגד, למתלונן לא נגרם נזק חמור. על פי כתב האישום מדובר בדימום ברגל שהמתלונן עצר בעצמו ללא צורך בטיפול רפואי.

אני קובעת לעבירות האלימות מתחם הנע בין 2-4 שנות מאסר.

העונש במסגרת המתחם - נאשם 1

25. הנאשם, יליד 1998, היה צעיר במועד ביצוע העבירות אולם הוא לא היה קטין או על סף קטינות.

26. לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל הרשעות בעבירות ביטחון, אלימות ורכוש. הוא ריצה מאסר בפועל ולחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה על עבירת החזקת סכין, אולם לא היה בכך כדי להרתיעו מלבצע עבירות רבות נוספות.

הנאשם הודה, הביע חרטה וחסך זמן שיפוטי.

27. נטען כי הנאשם פעל בהשפעת סביבת מגוריו, וכי הנאשם מעוניין להשתלב בהליך טיפולי ולפתוח דף חדש.

בחיו. אולם מתסקיר שירות המבחן לא עולה לקיחת אחריות מלאה ואין בו המלצה טיפולית ממשית. הכיוון הטיפולי אף אינו מתיישב עם חומרת העבירות שביצע הנאשם וריבוי.

לאור האמור אני סבורה שיש לגזור על הנאשם עונש במחצית העליונה של מתחם הענישה.

נאשם 2

28. נאשם 2 הורשע באישום 1 בכך שייבא מחו"ל חלקי נשק שונים תוך ניסיון להסוות את הקשר שלו להזמנות; באישום 5 הורשע בניסיון עסקה בנשק, כאשר מעורבותו בעסקה זו היתה מצומצמת יחסית; באישום 13 הורשע נאשם 2 בלבד בעסקה בחלקי נשק ותחמושת; באישום 14 הורשע בסחר בחלקי נשק; באישום 15 הורשע בניסיון החזקת נשק ורכישת כלי נשק ובאישום 16 בניסיון סחר בחלקי נשק. בשלושת האישומים האחרונים הואשם נאשם 2 לבדו, באירועים שכללו ניהול משא ומתן למכירת חלקי נשק ותחמושת עם רוכשים שונים, תוך שימוש במילות קוד והפגנת בקיאות ומעורבות.

29. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם ביצע באופן נרחב עבירות הקשורות לנשק בעיקר במהלך ספטמבר 2020 ועובר לכך. הוא הזמין את החלקים, סחר בהם, הרכיב אותם והיווה חוליה חיונית בשרשרת הפשיעה, כל זאת לשם בצע כסף. היא ביקשה לראות בכל האישומים אירוע אחד לצורך קביעת המתחם, בשל סמיכות הזמנים והקשר בין האירועים. עוד טענה כי מעשי הנאשם מצביעים על העדר רתיעה מהחוק ומאפשרים את קיומו של שוק שהשלכותיו חמורות. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה וציינה כי החוק מגדיר חלק נשק כנשק לכל דבר. היא ביקשה לקבוע מתחם ענישה שינוע בין 2.5-5 שנות מאסר בפועל. באשר למיקומו של הנאשם במתחם ציינה ב"כ המאשימה כי לנאשם עבר פלילי קל, הוא הודה והביע חרטה ולפיכך ביקשה למקמו בחלק התחתון של המתחם ולהטיל עליו 3 שנות מאסר ומאסר על תנאי מרתיע.

30. ב"כ נאשם 2 הסכים כי העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד ויש לקבוע להם מתחם אחד, לאחר שבוצעו במהלך תקופה של כחודשיים וחצי. הוא הוסיף כי הנאשם הורשע בעיקר בעבירות ניסיון, כאשר כתב האישום מבוסס על האזנות סתר מבלי שנתפס דבר, ובנסיבות אלו הודאת הנאשם אינה מובנת מאליה. הסניגור הוסיף וטען כי סחר בכלי נשק יכול להיעשות גם לצרכים חוקיים (טענה זו יש לדחות על הסף שכן עצם החזקת הנשק והסחר בו על ידי גורים שאינם מורשים מהווה עבירה). עוד ציין לגבי החלקים הנזכרים באישום הראשון כי נשק איירוסופט אינו נחשב כנשק וכי אין לגבי חלקי הנשק חוות דעת הקובעת שמדובר בנשק והם עשויים לשמש גם לעניינים חוקיים. עוד ציין ב"כ הנאשם כי התמורה ששולמה נמוכה ועומדת על 2,200 ₪ בלבד, וכי כלי הנשק אינם תקינים ואמינותם נמוכה. בנסיבות שתיאר טען הסניגור כי היקף העבירות מצומצם וממילא גם הפגיעה בערכים המוגנים מצומצמת. באופן ספציפי נטען לגבי אישום 5, כי חלקו של הנאשם באישום זה מצומצם.

הסניגור טען כי בהתאם לפסיקה תקופת מעצרו של הנאשם עד כה, במשך שנה ויותר, מהווה רף תחתון למתחם וכי ניתן להסתפק בתקופה זו.

31. לעניין נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה טען ב"כ הנאשם כי עברו הפלילי של הנאשם מינורי וכולל עבירת תקיפה בגינה נדון למאסר על תנאי. הוא הוסיף כי הנאשם סובל מנכות קשה בשיעור 40% וכי הנאשם נשוי ואב לארבעה, ובתו הבכורה סובלת משיתוק מוחין והמשפחה כולה מתמודדת עם המצב המורכב. גם מצבה הכלכלי של

המשפחה קשה והיא מתקיימת מקצבאות ביטוח לאומי. עוד נטען כי הנאשם עבר להתגורר במחנה הפליטים שועפאט וככל הנראה הושפע מגורמים באותו מקום שגרמו למעורבותו בעבירות.

32. הנאשם עצמו הביע חרטה והתנצל על מעשיו. הוא ביקש להתחשב במצב הרפואי שלו ושל בתו.

33. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של נאשם 2. הנאשם כבן 30, נשוי ואב ל-4 ילדים. הנאשם סיים 11 שנות לימוד. לדבריו היה תלמיד מצטיין ונאלץ להפסיק את לימודיו כדי לסייע בפרנסת המשפחה. בנוסף לדבריו מעבר המשפחה להתגורר במחנה פליטים שועפאט בהיותו בן 16, גרם לחבירתו לחברה שולית, אך עם זאת לדבריו לא היה מעורב בפלילים. הנאשם נפצע לדבריו, לפני כשנתיים ממכשיר חשמלי בסביבת ביתו ומקבל קצבאות מביטוח לאומי. לפני כן עבד שנה וחצי במפעל, וקודם לכן בעבודות מזדמנות.

בתו הבכורה של הנאשם סובלת מעיכוב התפתחותי ופיגור. היא מטופלת במסגרות מיוחדות, אינה עצמאית ונזקקת לפיקוח וליווי יומיומיים. כיום אשתו של הנאשם מטפלת בילדים ללא סיוע והנאשם תיאר רגשות אשם על רקע זה.

הנאשם תיאר את הרקע לעבירות כחיפוש אחר רווח כלכלי ללא עבודה קשה, מבלי שחשב על השלכות אפשריות. קצינת המבחן התרשמה מהבעת חרטה ושיתוף פעולה מצד הנאשם, וציינה רצון לקיום אורח חיים נורמטיבי המושפע גם ממצבה של בתו. זאת, בצד טשטוש וצמצום חומרת העבירות. בשל חומרת העבירות ומסוכנותן לא הובאה המלצה טיפולית, אך הומלץ להביא בחשבון את המצב המשפחתי המורכב.

מתחם העונש ההולם לנאשם 2

34. כפי שהסכימו שני הצדדים, ניתן לראות את העבירות בהן הורשע נאשם 2 כאירוע אחד ולקבוע להן מתחם אחד. מדובר ב-6 אשומים של עבירות נשק שבוצעו תוך תקופה קצרה של מספר שבועות. הם כוללים מעורבות אקטיבית של הנאשם הן בניסיון השגת חלקי נשק על ידי ייבואם מחו"ל, תוך ניסיון לטשטש את מעורבותו בהזמנה, והן בעשיית עסקאות וסחר בחלקי הנשק ובתחמושת. אמנם מספר האשומים בהם הורשע נאשם 2 קטן מהאשומים בהם הורשע נאשם 1, ולא נטען כי הוא הרוח החיה מאחורי האירועים, אולם גם מעשיו של נאשם זה מצביעים על מעורבות עמוקה, ידע והבנה בעסקי הנשק והסחר בנשק. בחלק מהאשומים ניהל נאשם 2 בעצמו משא ומתן עם רוכשים פוטנציאליים ללא מעורבות של נאשמים אחרים.

35. לעניין הענישה הנוהגת אפנה לפסיקה שנזכרה בעניינו של נאשם 1, שחלק ניכר ממנה רלוונטית לעניינו, וגם לפסקי הדין המפורטים להלן.

ת"פ (י-ם) 41052-11-19 **מדינת ישראל נ' עמאר מג'אהד** (15.2.21) - הנאשם הורשע במספר עבירות של ייבוא כלי נשק, נקבע מתחם ענישה בין 12-30 חודשי מאסר והנאשם נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל בנוסף לתקופת מעצר של כחודשיים וחצי.

ת"פ (י-ם) 34003-04-18 **מדינת ישראל נ' מחמד עג'אג** (7.10.19) - הנאשם הורשע בארבע עסקאות מכירה של כלי נשק לסוכן משטרתי ועבירות נוספות. נקבע מתחם בין 5-9 שנות מאסר ועל הנאשם נגזרו 6 שנות מאסר בפועל ועונשים נלווים. מדובר בנסיבות חמורות יותר שכללו מכירת כלי נשק ממש לסוכן משטרתי באופן, שאיפשר תפיסת כלי הנשק.

וראו גם: ת"פ (י-ם) 66542-05-20 **מדינת ישראל נ' פח'רי אבו נאב** (25.1.21); ת"פ (י-ם) 35186-03-18 **מדינת ישראל נ' סאמי קאסם** ((24.1.19)).

36. כאמור, המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של נאשם 2 מתחם הנע בין 2.5-5 שנות מאסר בפועל. הסניגור טען לרף תחתון של שנה אחת וביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם. אני סבורה שאין הלימה מלאה בין המתחם שביקשה המאשימה בעניינו של נאשם 1 לבין המתחם המבוקש בעניינו של נאשם 2, והשוני בהיקף העבירות המיוחסות להם אינו מצדיק שוני כה גדול במתחמים המבוקשים. בנסיבות העניין אני קובעת מתחם ענישה בין 2.5-5 שנות מאסר בצד עונשים נלווים.

העונש במסגרת המתחם - נאשם 2

37. נאשם 2 הוא יליד 1990, נשוי ואב ל-4 ילדים. הוא עצמו סובל מנכות בעקבות פציעה בשנים האחרונות. בתו הבכורה סובלת משיתוק מוחין הגורם לעיכוב התפתחותי ולפיגור. בעניין זה הוגשו מסמכים רפואיים וכן קיימת התייחסות בתסקיר שירות המבחן. אין ספק שמצבה של הבת מביא להכבדה רבה על אשתו של הנאשם ועל יתר בני המשפחה. מעצרו ומאסרו של הנאשם אינם מאפשרים לו לקחת חלק בטיפול, כך שהעונש גורם קשיים לכל בני המשפחה. עם זאת, בשל חומרת העבירות, משקלם של שיקולים אלו מצטמצם אל מול האינטרס הציבורי.

38. הנאשם הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי. לחובתו עבר פלילי מינורי הכולל הרשעה בעבירת תקיפה שבגינה נדון למאסר על תנאי וקנס.

39. המאשימה ביקשה למקם את הנאשם בתחום התחתון של המתחם ולהטיל עליו 3 שנות מאסר ועונשים נלווים. הסניגור ביקש להסתפק בתקופת מעצר של כשנה.

40. שיקול נוסף שיש להביא בחשבון הוא העונש הנגזר על נאשם 1 בתיק זה. אמנם, מעורבותו של נאשם 1 גדולה, הוא הורשע בעבירות רבות יותר ולחובתו עבר פלילי משמעותי. אולם, גם בהביאי בחשבון את כל אלו נראה שהעונש המבוקש בעניינו של נאשם 2 מבטא גישה מקלה משמעותית לעומת העונש שהתבקש בעניינו של נאשם 1. בנסיבות העניין יש לקבוע את עונשו של נאשם 2 בחלק התחתון, אך לא בתחתית של מתחם הענישה.

נאשם 4

41. חלקו של נאשם 4 באירועים היה קטן באופן מהותי מחלקם של נאשמים 2 ו-3, והצטמצם במעורבותו באישום 12 בלבד. גם באישום זה היה חלקו של נאשם 4 קטן מחלקו הדומיננטי של נאשם 1. המעשים המיוחסים לנאשם 4 אינם כוללים מעורבות בעבירות הנשק עצמן אלא בהשפעה על החקירה שהתפתחה בעקבות אירוע ירי.

42. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות המיוחסות לנאשם 4. היא ביקשה לקבוע מתחם של מספר חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות. את הנאשם שבפני ביקשה למקם בשליש התחתון של המתחם לנוכח גילו הצעיר, העובדה שחלקו באירוע שאינו מרכזי והעובדה שהודה וחסך זמן. המאשימה ביקשה להטיל על נאשם 4 עונש של מספר חודשי עבודות שירות ומאסר על תנאי.

43. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם. הוא הדגיש את חלקו המצומצם באירוע, כך

שפעולות שיבוש החקירה עצמן נעשו על ידי נאשם 1, בעוד חלקו של נאשם 4 התבטא במסירת עובדות לנאשם 1. הסניגור ציין כי על פי עובדות כתב האישום לא ברור אם התקיימה פגישת ההדחה עם נאשם 1 ומה נאמר בפגישה בין נאשם 4 לג'ית, כך שעובדות האירוע עמומות ולטענת נאשם 4 כלל לא היתה הדחה בפועל.

לטענת הסניגור בנסיבות אלו ניתן לקבוע מתחם ענישה שתחתיתו מאסר על תנאי, ומכל מקום ניתן להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם. הוא ציין כי הנאשם הודה, קיבל אחריות וחסך מזמנו של בית המשפט. הנאשם שהה במעצר כחודשיים ולאחר מכן היה נתון בפיקוח אלקטרוני למעלה מ-5 חודשים. לצורך כך היה על משפחתו לעזוב את ביתה ולשכור בית בשכונה אחרת, ונגרמו להם הוצאות וטרחה רבה. עוד טען הסניגור כי הנאשם סובל מבעיות נפשיות ומטופל במרפאה בעקבות פגיעה בראשו לפני זמן רב.

מתחם העונש ההולם והעונש הראוי לנאשם 4

44. מכתב האישום עולה כי נאשם 4 בא לביטוי בעיקר בדיווח ושיחות עם נאשם 1 "מאחורי הקלעים" ולא בפעולות השיבוש עצמן. גם בשיחה הנזכרת בסיפא לאישום 12 לא ברור מה היה תוכן השיחה ומה חלקו של נאשם 4, ומכל מקום ברור, כי נאשם 4 וג'ית תיאמו להיפגש גם עם נאשם 1, שהיה הגורם הדומיננטי באירועי אותו אישום.

45. הצדדים לא הגדירו במדויק את מתחמי הענישה החלים במקרה זה. בשים לב לחלקו המצומצם של הנאשם שלא כלל מעורבות בפעולות השיבוש וההדחה עצמן, ניתן לקבוע מתחם שבין עונש שאינו כולל מאסר בפועל לבין מספר חודשי מאסר.

46. באשר לעונש במסגרת המתחם, נאשם 4 יליד 1997, ללא עבר פלילי וללא מעורבות בעבירות הנשק עצמן. הנאשם היה עצור מיום 17.11.20 עד יום 18.1.21, ולאחר מכן היה נתון בפיקוח אלקטרוני עד ליום 25.6.21.

47. כאמור, המאשימה עצמה לא עמדה על כך שיוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל ממש וביקשה לבחון את התאמתו לעבודות שירות. בשים לב לכך שהנאשם ריצה למעשה 2 חודשי מאסר בפועל, אני סבורה שניתן להימנע מהטלת עונש מאסר נוסף, בין במאסר ממש ובין בעבודות שירות.

סיכום

48. לאור כל האמור עונשיהם של הנאשמים יהיו כמפורט להלן:

נאשם 1

א. על עבירות הנשק אני גוזרת על הנאשם 6 שנות מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

על עבירות האלימות אני גוזרת על הנאשם שנתיים מאסר בפועל, שירוצו אחת בחופף ואחת במצטבר למאסר על עבירות הנשק.

כמו כן אני מפעילה מאסר מותנה שהוטל על הנאשם בת"פ 47777-08-17 למשך 7 חודשים. מחצית התקופה תהא בחופף ומחציתה במצטבר למאסר שהוטל בתיק זה.

בסך הכל ירצה הנאשם 7 שנים ו-3.5 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב. מאסר על תנאי ל-8 חודשים למשך 3 שנים, על כל עבירת נשק או עבירת אלימות שהיא פשע.

ג. קנס כספי בסך 20,000 ₪ שישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.2.22.

נאשם 2

א. מאסר בפועל ל-3 שנים בניכוי תקופת מעצרו.

ב. מאסר על תנאי ל-5 חודשים למשך 3 שנים, על כל עבירת נשק.

ג. קנס כספי בסך 15,000 ₪ שישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.2.22.

נאשם 4

א. מאסר בפועל למשך חודשיים, החופף את התקופה בה היה הנאשם במעצר בתיק זה, כך שהנאשם לא יידרש לשאת תקופת מאסר נוספת.

ב. מאסר על תנאי ל-3 חודשים למשך 3 שנים, על העבירות בהן הורשע הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט טבת תשפ"ב, 23 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.